

природныма твоей азкы, въ който
 си са ты роднах и отхранилах: ами се-
 коги хоратубай обыкновенныма и
 общама азкы, когото си чинишь у-
 потребаватъ, но не пакъ както го
 хоратуба худа и простыа народъ,
 ами както го употребаватъ учени-
 ть и благороднитъ, сирѣчь: право, и
 колко е възможно красно и соизъ слад-
 корѣиѣ, на кжко да хоратубашь, но
 колко можешъ честно и согласно, ка-
 то да си сладкоглаголивъ и умерен-
 нохоратливъ, каквото дума антифонъ,
 а срамното и безсладостното хоратуб-
 ванѣ оставай на простыма и дол-
 ныа народъ. И щото щешъ да продѣ-
 лашь, перво го разсудивъ добръ съ ум-
 жтъ си, и послѣ го изрекбай, нето да